

ВІДКРИТТЯ МЕМОРІАЛЬНОЇ ДОШКИ

Ведуча 1: Війна забирає найкращих,
Героїв і сильних людей.

Які не здаються ні за що.

Виборюють волю, ідеї.

Ведуча 2: Війна забирає героїв,

Які ще вчора жили серед нас..

Сьогодні у небі янголами

Охороняють відважно нас.

Ведуча 1: Ми маємо їх пам'ятати,

У серці своїм берегти.

І миру в країні чекати.

Вони – янголи на щиті.

Ведуча 2: Пам'ять... Таке коротке слово. Вона нетлінна і вічна.... Пам'ять! Гірка пам'ять! Вона ніколи не згасне!

Ведуча 1: Про втрати завжди говорити важко і боляче, але коли із життя ідуть зовсім молоді, то говорити важко і боляче вдвічі. Сьогодні у нашій школі з'явиться пам'ятна дошка, пам'ятний знак, який знову і знову буде нагадувати якою ціною ми здобували свою свободу.

Ведуча 2: Шановні учні, колеги, гості, рідні!

Сьогодні ми зібралися разом, щоб вшанувати пам'ять нашого земляка

_____, випускника гімназії, який героїчно загинув, захищаючи Україну від російських загарбників в боях за звільнення _____ . Вшанування пам'яті – це не просто наш святий обов'язок, це наша шана і гордість за справжніх героїв.

Ведуча 1: Саме сьогодні у нашій гімназії з'явиться пам'ятна дошка, яка знову і знову буде нагадувати нам про війну з російським окупантом, про нашого героя.

Ведуча 2: Урочистий мітинг з нагоди відкриття меморіальної дошки

_____ оголошується відкритим.

Гімн України

Ведуча 1: Від 24 лютого 2022 року триває масштабна агресія Росії проти України. Російська армія, не досягнувши на початку вторгнення заявлених Кремлем цілей, веде головні бойові дії на Донбасі, півдні України, Харківщині, а також щоденно обстрілює українські міста, руйнує інфраструктуру, убиває цивільних. На захист України стали небайдужі, герої...

Ведуча 2: Герой – одне звичайне слово,

А скільки в ньому гордості і слави!

А скільки мужності, адже не випадково

Герой найперший став на захисту потужні лави.

Ведуча 1: Нині, як і сотні років поспіль, українці гинуть, виборюючи право бути вільними. Ми пам'ятаємо кожного, хто поліг, та продовжуємо їхню

боротьбу, аби наша країна залишалась незалежною.

Ведуча 2: Стоять з нами поруч живі... І назавжди живі у пам'яті. Нерозривна духовна єдність між ними.

Ведуча 1: Єдина справа.

Ведуча 2: Єдине завдання.

Ведуча 1: Впали перші: підняли небо України високо-високо і тримають його.

Ведуча 2: І інші стали лицарі до бою. Сотні, тисячі... Найбільш хоробрих знову взяло Небо. Їх у нашій громаді - _____. Серед них – наш випускник

БІОГРАФІЯ ГЕРОЯ + ОСОБИСТИЙ ШЛЯХ НА ВІЙНІ

Ведуча 1: Чи могли вони бачити своє майбутнє?

І знати, що спіткає їх така доля?

Жили своїм життям, думки про війну були відсутні,

Поки не сталось для України важке горе.

Ведуча 2: Пішли боротись за свободу, незалежність.

Життя поклали за кожного із нас.

Їх душі відлетіли у безмежність.

А ми їх пам'ятаєм наче вчора, як прийшли у перший клас.

Сценка ДИТИНСТВО \ЮНІСТЬ\НА ВІЙНІ

Маленький хлопчик (учень 1 класу): Як виросту – стану космонавтом,

Безмежний космос буду я вивчати.

Хоча можливо варто стати офіцером

І Україну неньку захищати.

Я ще малий, життя таке безмежне,

Ще часу так багато, щоб пожити.

В дитинстві все веселе, не бентежне,

Багато часу є навчатися, дружити та любити.

(Біжить граючи з м'ячем, зникає і з цим же м'ячем вибігає вже дорослий хлопець)

Юний хлопець (учень 11 класу): Закінчу школу, знайду свою роботу.

Одружусь, бо хочу я сім'ю.

Дружину матиму найкращу, сто відсотків.

І доньку(сина) матиму, яку я люблю.

Я юний ще, життя таке безмежне,

Ще часу так багато, щоб пожити.

Попереду життя моє просте і не бентежне.

Ідей багато й відкриттів, які зможу відкрити.

(Біжить граючи з м'ячем, зникає, звуки сирени, вибухи, виходить хлопець у військовій формі, тримаючи м'яча в руках)

Хлопець у формі: Не до гри у м'яча, лунає потужно тривога.

Я дорослим вже став, роблю вибір у своєму житті.

На війну я іду, туди мені терниста дорога.

Маю на захист країни я гордо піти.
Ворогів я здолаю, не страшна мені ця дорога,
Це шлях на війну, а не просто у небуття.
А попереду нас всіх чека перемога
І щасливе, мирне, найкраще життя.
(Виходить янгол)
Янгол: Його більше немає. За що таким смерть?
За яку таку, Боже, провину?
Мить - і постріл... Думки шкереберть.
Мати кропить слізьми домовину.
А скільки героїв забрала війна..
Життя віддали за наш тихий спокій.
Вони втратили найцінніше – життя.
Проте будуть живими пам'ятати їх будем допоки.
Безсмертні душі їх у вирій відлітають,
Залишившись навічно янголами там.
І хоч говорять, що герої не вмирають,
Героям мертвим ми завдячуєм життям.

Ведуча 1: Почесне право відкрити меморіальну дошку надається рідним героя
– _____ (знімають з дошки полотно)

Ведуча 2: Для освячення меморіальної дошки запрошується

(освячення дошок)

Ведуча 1: Як шкода тих, кого забрали небеса,
Кого війна в безсмертні списки записала,
Хай згасла свічка, але пам'ять не згаса,
Бо нас життям від смерті захищали.

(Виходять учні зі свічками в руках.
Після своїх слів свічку ставлять біля дошки)

Учень 1: Тебе забрали небеса.
Так рано і у безкінечність.
Ти янголом для нас всіх став.
Оберігати нас всіх вічність.

Учень 2: Життя своє віддавав за нас.
За нашу неньку Україну.
Її щодня оберігав.
Беріг герой свою родину.

Учень 3: Низький уклін тобі, герою.
Вклоняємося до землі.

Ми так пишаємось тобою.
У ці важкі, скорботні дні.

Учень 4: Вічна пам'ять та шана герою.
Він для нас тепер вічно живий.
Час іде, проте ран не загоїть.
Він ще був такий молодий ..

Учень 5: Пам'ятати ми будемо вічність.
Вічність будемо вдячними ми.
Він поліг за свободу і гідність.
Від страшної і злої війни.

Учень 6: Поки свічка ця ось палає.
Ви думками згадайте героя.
Герої живі , не вмирають!
Наша пам'ять - проти ворога зброя.

Ведуча 1: Низький уклін батькам , рідним та друзям нашого героя! Ми завжди будемо пам'ятати вашого сина, брата, дядька, батька .

Ведуча 2: Будемо пам'ятати всіх героїв. Вони загинули заради мирного неба та щасливого майбутнього нашої країни ! Вічна пам'ять героям!

Ведуча 1: : Єдине, усім нам під силу – це мовчки віддати честь Патріотам, що поклали найцінніше, – власне життя, – за Україну, за мир для своїх дітей і зробити все можливе, аби пам'ять про Героїв жила вічно, щоб ця жертва не була даремною.

Ведуча 2: Шановні присутні. Просимо вшанувати пам'ять _____ , і всіх тих, хто загинув у війні, захищаючи нашу Україну, хвилиною мовчання.

Хвилина мовчання

Ведуча 1: Україна втратила своїх кращих синів, які пожертвували власним життям

Ведуча 2: Просимо покласти квіти до меморіальної дошки.

(Покладання квітів до меморіальної дошки)

Ведуча 1: Гірко, образливо, важко на душі...Йдуть від нас кращі з кращих. Нічим не заповнити ці втрати. Жодними словами не утішити рідних і близьких. І одне лише може пом'якшити гіркоту втрат – це наша пам'ять, це розуміння того, що жертва не була марною. Вони загинули в ім'я життя інших, в ім'я спокою і миру в Україні.

Ведуча 2: Ми сьогодні низько схиляємо голови перед стійкістю матерів , які втратили своїх синів на війні за єдність і цілісність України. Для нас завжди

буде прикладом життя ваших синів. Низький вам уклін і велике спасибі, що виховали патріота, _____.

Діти дарують матері героя квіти.

Ведуча 1: Допоки ми живі - житиме пам'ять про наших героїв.

_____ з меморіальної дошки щодня зустрічатиме і проводитиме поглядом учнів, нагадуватимуть кожному з нас, що він поклав життя аби ми жили в мирній квітучій Україні.

Ведуча2: На цьому урочистий мітинг , з нагоди відкриття пам'ятної дошки на честь випускника школи, героя _____ оголошується закритим.

Звучить Гімн України

Ведуча 1: Дякуємо, що були сьогодні з нами.

Ведуча 2: Слава Україні!

Ведуча 1: Героям Слава!